

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10XCdo/8/2016
Identifikačné číslo spisu: 2113204509
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Serbová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2113204509.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16C 211/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 1. júla 2015, č. k. 24Co 644/2014-101, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave z 1. júla 2015, č. k. 24Co 644/2014-101, zrušuje a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Trnava (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) zo 14. júla 2014, č. k. 16C 211/2013-63, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 20 EUR za odvolanie podané proti prvostupňovému rozsudku. Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou a zároveň jasnosťou a zrozumiteľnosťou.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Napadnuté rozhodnutie označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený, a tým jej odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Žiadala preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a rovnako rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť. Navrhuje priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania, preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Vo výroku o odmietnutí odvolania nejde totiž ani o jeden z prípadov prípustnosti dovolania uvedených v tomto ustanovení, teda nejde o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o uznesenie odvolacieho súdu, ktorým by rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je ďalej prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 ods. 1 O. s. p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd - ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom - z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

Dovolací súd preto preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté práve touto vadou.

Podľa § 374 ods. 4 O. s. p., prvej a druhej vety, proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Uznesenie prvostupňového súdu č. k. 16C 211/2013-63, zo 14. júla 2014 je uznesením, proti ktorému je odvolanie prípustné. Nakoľko sa jedná o rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, odvolaniu mohol v celom rozsahu vyhovieť sudca. Ak sudca odvolaniu nemienil vyhovieť, bolo potrebné takéto jeho stanovisko výslovne uviesť v predkladacej správe určenej odvolaciemu súdu. V tomto prípade však z predkladacej správy zo dňa 24. septembra 2014, založenej na č. l. 86 spisu, ani z úkonov súdu jej predchádzajúcim nie je vyjadrenie sudcu zrejmé. Odvolací súd bez uvedeného stanoviska preto nebol oprávnený v danej veci rozhodovať, nakoľko takéto rozhodnutie sa javí byť predčasným.

Z uvedeného teda vyplýva, že chybným postupom prvostupňového súdu a jeho následným akceptovaním odvolacím súdom došlo k odňatiu možnosti účastníkovi konania (oprávnenému) konať pred súdom, čo zakladá vadu zmätočnosti podľa § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. je zo zákona nielen dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom, ale zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.